

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 360. Pianist Bud Powell deed in februari 1951 een solo-session voor het Norman Granz-label Clef. Eindelijk eens een echte en gestemde vleugel, ook een voor die tijd en voor jazz technisch redelijk goede opname. Ik koos 4 van de 8 stukken, de eerste 3 zijn van Powell zelf. Dit is "Oblivion".

plaat 1 Bud Powell: Oblivion (Bud Powell)
A/2 - 2:08 - Metro Records 2356 108

Na "Oblivion": "Dusk in Sandi".

zelfde Bud Powell: Dusk in Sandi (Bud Powell)
B/voorl - 2:13 - idem

"Dusk in Sandi". Als 3e eigen stuk een van Powell's bekendste, onder de titel "Budo" speelde de Miles Davis' Birth of the Cool Band het: "Hallucinations".

zelfde Bud Powell: Hallucinations (Bud Powell)
B/4 - 2:24 - idem

"Hallucinations". Nu dus een stuk dat niet van Powell zelf is: "The last time I saw Paris" - Jerome Kern. Bud Powell kwam stilistisch o.a. van Art Tatum vandaan - die, toen hij naar New York was gekomen daar de Harlem stride-pianisten hoorde en af en toe hun specifieke linkerhand in zijn muziek ging gebruiken. Via Tatum hoort u nu twee maal zo'n stukje stride bij Bud Powell.

zelfde Bud Powell: The last time I saw Paris (Jerome Kern)
A/voorl - 3:16 - idem

"The last time I saw Paris". Bud Powell solopiano voor Clef in NYC, februari 1951. Nu had, chronologisch, hier de Birdland-session van 31 maart met Dizzy Gillespie en Charlie Parker moeten komen, maar die paste o.a. door de tijdsduur van de stukken beter in de vorige aflevering. In 359 dus "Blue 'n' boogie" en "Anthropology". Daarom nu naar 1 mei '51 toen Bud Powell een session voor Blue Note deed: 4 stukken waarvan 2 solo en 2 met Curley Russell-bas, Max Roach-drums. Van 3 stukker bestaan meerdere takes - u hoort alle 4 de stukken, en in alle gevallen de master-take. Alleen het eerste stuk was van Powell zelf - ritmisch afwijkend van de gebruikelijke Bebop, uitzonderlijk is vooral dat de eigenlijke improvisatie niet op accoorden gespeeld wordt, changes, maar één C-accoord. "Un poco loco".

- plaat 2 Bud Powell Trio: Un poco loco (Bud Powell)
A/3 - 4:42 - Blue Note 1503
"Un poco loco". Nu Harold Arlen's "Over the rainbow".
- plaat 3 Bud Powell ~~trio~~: Over the rainbow (Harold Arlen)
B/3 - 2:57 - Blue Note 5C038-60093
Na "Over the rainbow" -solo- weer in trio-bezetting Dizzy Gillespie's "A night in Tunisia".
- plaat 2 Bud Powell Trio: A night in Tunisia (Dizzy Gillespie)
B/2 - 4:14 - Blue Note 1503
"A night in Tunisia". Het vierde en laatste stuk ging ook weer solo: Jimmy Van Heuzen's "It could happen to you".
- plaat 3 Bud Powell: It could happen to you (Jimmy Van Heusen)
A/4 - 3:12 - Blue Note 5C038-60093
"It could happen to you" - pianist Bud Powell op 1 mei 1951 voor Blue Note in NYC - 2 van de 4 stukken met Curley Russell-bas, Max Roach-drums. Volgende keer opnieuw trio-sessions, maar dan live. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 360, MdR.

0 0 0 0 0

NA 54297

28:45

opn. 12.02.87

Mr, NOS Jazzgeschiedenis 360. Pianist Bud Powell deed in februari 1951 een solo-session voor het Norman Granz-label Clef. Eindelijk eens een echte en gestemde vleugel, ook een voor die tijd en voor jazz technisch redelijk goede opname. Ik koos 4 van de 8 stukken, de eerste 3 zijn van Powell zelf. Dit is "Oblivion".

plaat 1

Bud Powell: Oblivion (Bud Powell)
A/2 - 2:08 - Metro Records 2356 108

Na "Oblivion": "Dusk in Sandi".

zelfde

Bud Powell: Dusk in Sandi (Bud Powell)
B/voortl - 2:13 - idem

"Dusk in Sandi". Als 3e eigen stuk een van Powell's bekendste, onder de titel "Budo" speelde de Miles Davis' Birth of the Cool Band het: "Hallucinations".

zelfde

Bud Powell: Hallucinations (Bud Powell)
B/4 - 2:24 - idem

"Hallucinations". Nu dus een stuk dat niet van Powell zelf is: "The last time I saw Paris" - Jerome Kern. Bud Powell kwam stilistisch o.a. van Art Tatum vandaan - die, toen hij naar New York was gekomen daar de Harlem stride-pianisten hoorde en af en toe hun specifieke linkerhand in zijn muziek ging gebruiken. Via Tatum hoort u nu twee maal zo'n stukje stride bij Bud Powell.

zelfde

Bud Powell: The last time I saw Paris (Jerome Kern)
A/voortl - 3:16 - idem

"The last time I saw Paris". Bud Powell solopiano voor Clef in NYC, februari 1951. Nu had, chronologisch, hier de Birdland-session van 31 maart met Dizzy Gillespie en Charlie Parker moeten komen, maar die paste o.a. door de tijdsduur van de stukken beter in de vorige aflevering. In 359 dus "Blue 'n' boogie" en "Anthropology". Daarom nu naar 1 mei '51 toen Bud Powell een session voor Blue Note deed: 4 stukken waarvan 2 solo en 2 met Curley Russell-bas, Max Roach-drums. Van 3 stukken bestaan meerdere takes - u hoort alle 4 de stukken, en in alle gevallen de master-take. Alleen het eerste stuk was van Powell zelf - ritmisch afwijkend van de gebruikelijke Bebop, uitzonderlijk is vooral dat de eigenlijke improvisatie niet op accoorden gespeeld wordt, changes, maar één C-accorde. "Un poco loco".

- plaat 2 Bud Powell Trio: Un poco loco (Bud Powell)
A/3 - 4:42 - Blue Note 1503
"Un poco loco". Nu Harold Arlen's "Over the rainbow".
- plaat 3 Bud Powell ~~trio~~: Over the rainbow (Harold Arlen)
B/3 - 2:57 - Blue Note 5C038-60093
Na "Over the rainbow" -solo- weer in trio-bezetting Dizzy Gillespie's "A night in Tunisia".
- plaat 2 Bud Powell Trio: A night in Tunisia (Dizzy Gillespie)
B/2 - 4:14 - Blue Note 1503
"A night in Tunisia". Het vierde en laatste stuk ging ook weer solo: Jimmy Van Heuzen's "It could happen to you".
- plaat 3 Bud Powell: It could happen to you (Jimmy Van Heusen)
A/4 - 3:12 - Blue Note 5C038-60093
"It could happen to you" - pianist Bud Powell op 1 mei 1951 voor Blue Note in NYC - 2 van de 4 stukken met Curley Russell-bas, Max Roach-drums. Volgende keer opnieuw trio-sessions, maar dan live. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 360, MdR.

0 0 0 0 0

NA 54297

28:45

opn. 12.02.87